

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ: РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

где r – коэффициент акселерации (ускорения), $0 < r < 1$; I – постоянная составляющая инвестиций.

Автор данного исследования предполагает, что объём внешней торговли следующего года связан линейным эконометрическим уравнением с ВВП текущего года

$$M_{t+1}^P = p + q \cdot Y_t. \quad (8)$$

Подставим составляющие ВВП из уравнений (5), (7) и (8) в равенство (4):

$$Y_{t+1}^P = a + b \cdot Y_t + r(Y_t - Y_{t-1}) + I + p + q \cdot Y_t. \quad (9)$$

Проведём перегруппировку слагаемых в уравнении (9). Получим новую модель макроэкономической динамики с дискретным временем. Эта модель частично базируется на идеях Кейнса, Самуэльсона и Хикса. Окончательный вид модели следующий:

$$Y_{t+1}^P - (b + r + q) \cdot Y_t + r \cdot Y_{t-1} - (a + I + p) = 0. \quad (10)$$

С математической точки зрения получено неоднородное конечно-разностное уравнение второго порядка. Дальнейшее развитие этих идей автор предполагает осуществить в своих дальнейших работах.

Выводы и предложения. В работе получена математическая модель, позволяющая прогнозировать макроэкономические показатели национальных экономик. Модель совмещает аппарат конечно-разностных уравнений и эконометрические методы.

СПИСОК ИСТОЧНИКОВ:

1. Колемаев В.А. Математическая экономика: Учебник для вузов / [В.А. Колемаев]. – 3-е стереотип. изд. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2005. – 399 с.: ил., табл. – Библиогр.: с. 394–396. – ISBN 5-238-00794-9.
2. Экономико-математические методы и модели: практика применения в курсовых и дипломных работах: [учеб. пособ.] / В.В. Христиановский, Т.В. Нескорородева, Ю.Н. Полшков; под ред. В.В. Христиановского. – Донецк: ДонНУ, 2012. – 324 с.: ил., табл. – Библиогр.: с. 302-308. – ISBN 978-966-639-518-7.
3. Полшков Ю.Н. Модели национальных экономик в виде систем эконометрических уравнений и сопутствующие задачи // Проблемы развития внешнеэкономических связей и привлечения иностранных инвестиций: региональный аспект. Сборник научных трудов. – Донецк: ДонНУ. – 2008. – С. 130-137.

РЕЗЮМЕ

В статье разработана динамическая модель с дискретным временем. Модель предназначена для прогноза макроэкономических показателей. Применена теория конечно-разностных уравнений и эконометрия.

Ключевые слова: динамическая модель, эконометрическое уравнение, макроэкономические показатели.

РЕЗЮМЕ

У статті розроблено динамічну модель з дискретним часом. Модель призначена для прогнозу макроекономічних показників. Застосована теорія кінцево-різницевих рівнянь та економетрія.

Ключові слова: динамічна модель, економетричне рівняння, макроекономічні показники.

SUMMARY

The paper developed a dynamic model with discrete time. The model is designed to forecast macroeconomic indicators. By applying the theory of finite difference equations and econometrics.

Key words: dynamic model, the econometric equation, macroeconomic indicators.

УДОСКОНАЛЕННЯ ФОНДОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ З ВИКОРИСТАННЯМ СВІТОВОГО ДОСВІДУ СВІТОВОГО ФОНДОВОГО РИНКУ

Прокопенко А.А., аспірантка кафедри "Міжнародна економіка" Донецького національного університета¹

Формування фондового ринку України супроводжується інтенсивним вивченням світового досвіду в цій сфері та спробами його прямого перенесення в наші умови без урахування їх особливостей, що призводить до появи різних протиріч. Треба зауважити, що розвиток фондового ринку України має загальнонаціональне значення і за умов ефективного використання його потенціалу має стати каталізатором прискорення економічного розвитку країни у цілому.

Однією з важливих складових розвитку фондового ринку в світі та зокрема в Україні є державне регулювання. Державна участь у регулюванні фондового ринку необхідна, оскільки цей ринок є дуже масштабним і ризикованим для фінансової безпеки країни і формує попиту-пропозицію на інвестиційні ресурси. Особливо активну участь держава повинна приймати в розробці концепції розвитку фондового ринку, встановлюючи розумні і разом з тим жорсткі правила і норми для учасників цього ринку.

Вагомий внесок у дослідження цього питання здійснили такі науковці як М. Алексєєв, Р. Барейлей, Т. Берднікова, Павлов В.І., Кривов'язюк І.В., О. Мендрула, О. Мозговий.

Вітчизняна економіка має ряд особливостей, що значно відрізняють її від економік розвинених країн, які необхідно враховувати при організації ринку цінних паперів та його фінансових гарантій.

Розглянемо дії регулювання фондових ринків, на прикладі країн з високим рівнем економічного розвитку.

До недавнього часу модель державного регулювання фондового ринку Великобританії являла собою синтез інституційної моделі та моделі регулювання за напрямками діяльності.

Англійський досвід з'явився тією відправною точкою, на основі якої розвивався американський ринок цінних паперів. Англійський досвід фондового творення норм прививався на американському ґрунті з тією лише різницею, що у Великобританії регулювання ринку цінних паперів споконвічно вважалося прерогативою центральної влади, а в США довгий час належала до компетенції властей окремих штатів.

Аж до початку ХХ століття регулювання ринку цінних паперів в США з боку державних органів відсутнє. Тільки в 1934 р. з прийняттям Закону про фондові біржі була створена Комісія з цінних паперів і бірж (SEC) – перший федеральний орган, що регулює професійну діяльність на ринку цінних паперів. Основним завданням SEC є контроль за виконанням федеральних законів про цінні папери і вироблення правил і положень, що забезпечують захист інвесторів, а також справедливість і чесність ринків цінних паперів. Це досягається, насамперед, шляхом сприяння адекватному й ефективному розкриттю інформації інвесторам. У той час, коли в США в 30-ті роки

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ: РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

приймались перші закони, що регулюють обіг цінних паперів, на ринку цінних паперів вже існувала організаційна структура, що регулювала поведінку професійних учасників ринку. Професійні асоціації (чи саморегульовані організації) наділяються законом регулятивними функціями і відповідають перед державним регулятором за ефективність виконання цих функцій. Державні регулятори контролюють саморегульовані організації, залишаючи за собою право безпосередньо вживати заходів щодо її членів.

Державні регулятори також можуть надавати допомогу членам асоціації у випадках, коли саморегульована організація приймає по відношенню до них необґрунтовані і несправедливі заходи.

Таким чином, можемо зробити висновок, що роль держави в регулюванні фондових ринків Великобританії обмежується лише правовим регулюванням. Це напевно має свої позитивні сторони. Адже в такому разі контроль за дотриманням законодавства про фондові ринки лягає на незалежні органи, а той факт, що їх правила багато в чому збігаються з положеннями законодавства, робить їх вкрай зацікавленими в дотриманні цих правил. Крім того, деякі з цих органів можуть дуже серйозно вплинути на порушників.

Виходить, що держава делегувала частину своїх повноважень щодо регулювання фондових ринків незалежним органам. В основі такого стану речей, можливо, лежить високий рівень правової культури англійців, їх менталітет, і це частково пояснює, чому в Україні аналогічні повноваження лежать на органах держави [2, с.119-125].

Що ж стосується системи регулювання фондового ринку в Німеччині, то традиційно регулювання фондового ринку в Німеччині було децентралізованим і здійснювалося спеціальними земельними органами (Borsenaufsichtsbehörden), підпорядкованими міністерству економіки тієї чи іншої землі. Саме на цей орган Законом про біржі 1896 року був покладений контроль за дотриманням чесних правил торгівлі.

Оскільки основними професійними учасниками ринку в Німеччині є банки, важливу роль у регулюванні завжди грав основний банківський наглядовий орган - Федеральна наглядова палата по банках (Bundesaufsichtsamt хутра дас Kreditwesen - BAKred), що розташовувалася більшою частиною повсякденного часу в Берліні. Контроль за діяльністю страхових компаній здійснювала Федеральна наглядова палата по страхових компаніях (Bundesaufsichtsamt хутра дас Versicherungswesen - BAV).

З 1990 по 2003 рік у Німеччині було прийнято чотири Акти з розвитку На відміну від американської Комісії з цінних паперів і бірж (SEC) німецька Комісія не мала права проводити слідчі дії: викликати свідків для дачі показань, накладати арешт на рахунки і т. п. При наявності матеріалів, що свідчать про порушення законодавства, Комісія передавала їх в прокуратуру, яка й здійснювала необхідні юридичні дії. Закон вводив кримінальну відповідальність за інсайдерську торгівлю, яка стала розглядатися як кримінально каранний злочин з максимальним покаранням у вигляді тюремного ув'язнення строком до п'яти років.

До прийняття цього закону в Німеччині діяли добровільні правила торгівлі з використанням інсайдерської інформації, встановлені по спільній декларації союзів промисловців, торгово-промислових палат і банків (Insiderhandels-Richtlinien від 13 листопада 1970 р. З поправками 1976 і 1988 рр.). Правила ставилися тільки до осіб, які заздалегідь уклали контрактну угоду про те, що вони як інсайдери зобов'язуються не здійснювати певних дій щодо цінних паперів своєї компанії і т. п. Правила піддавали критиці у зв'язку з тим, що вони носили добровільний характер. У США в ходу був вираз: You can't have a fair market in Germany.

Прийняття закону в цілому дійсно підвищило рівень прозорості німецького ринку. Особливо гучних скандалів тут не спостерігалось, але було досить багато випадків розслідувань, які приводили в підсумку до сплати штрафів. 1 січня 2002 року набрав чинності Закон про придбання цінних паперів і поглинаннях (WpUG). Вперше в Німеччині закон підвів нормативну базу під злиття і поглинання. Під дію цього закону підпадають всі компанії, що мають лістинг на біржах Німеччини або інших країн ЄС.

На основі прийнятого 22 квітня 2002 Закону про формування інтегрованої системи фінансового нагляду (Gesetz супер вмирають Integrierte Finanzaufsicht - FinDAG) в травні 2002 року в Німеччині був створений єдиний мегарегулятор фінансових установ. Три федеральних органи, які здійснювали нагляд за банками, страховими компаніями і ринком цінних паперів, були об'єднані під одним дахом - Федеральної служби з регулювання фінансових ринків (Bundesanstalt хутра Finanzdienstleistungsaufsicht BaFin), що базується в Бонні та Франкфурті-на-Майні. Загальне число її співробітників складає приблизно 1000 чоловік, служба наглядає за 2300 банками, 800 інститутами фінансових послуг та 630 страховими організаціями.

Нове відомство складається з трьох підрозділів (департаментів): по контролю за кредитними організаціями, страховими компаніями та по нагляду за торгівлею на ринку цінних паперів.

Крім них, також існують три департаменти, які займаються загальними питаннями (розвиток фінансових ринків, страхування фінансових активів і боротьба з відмиванням грошей). Безпосередньо при правлінні створені відділи управління, зовнішніх зв'язків, захисту інформації та боротьби з відмиванням грошей. У службу надаються всі проспекти емісії цінних паперів. Фінансування BaFin здійснюється з 2002 року цілком за рахунок внесків фінансових установ, над якими організація наглядає. Контроль за витрачанням коштів забезпечує спеціальна адміністративна рада, що складається з представників фінансових установ, парламенту і ряду федеральних міністерств. BaFin також підлягає контролю з боку Міністерства фінансів. Останні зміни в законодавстві пов'язані з прийняттям у липні 2002 року Четвертого закону про розвиток фінансового ринку, що включав цілу низку заходів з подальшого посилення захисту інвесторів, збільшення прозорості та посилення заходів по боротьбі з відмиванням грошей.

У главі нового закону - заходи, спрямовані проти маніпулювання цінами на фондовому ринку. Емітент зобов'язаний розкрити відомості про угоди директорів або на своєму веб-сайті, або опублікувати в офіційному друкованому органі - Federal Gazette. Надалі BaFin буде розмішувати подібну інформацію і на своєму сайті www.bafin.de. В результаті сучасне німецьке законодавство в чомусь навіть перевершує законодавство Великобританії і США. BaFin наділена великими повноваженнями для ефективного моніторингу ринку. Служба має право не тільки вимагати надання інформації, вона може проводити обшуки в приміщеннях банків, компаній з цінних паперів, страхових компаній.

При виявленні фактів, що свідчать про кримінальне правопорушення, справа передається в прокуратуру. BaFin може самостійно карати порушників, накладаючи штрафи.

Якщо маніпулювання вплинуло на ціну лістингових паперів, у наявності кримінальне правопорушення. Якщо була представлена свідомо невірна інформація або приховані факти, які могли б вплинути на ціну паперів, за новим законом можна почати кримінальну справу лише на основі визнання порушником того, що даний факт міг вплинути на ціни. Це значно полегшує завдання прокуратури, оскільки зменшує обсяг доказової бази. BaFin отримала право накладати штрафи у випадках маніпулювання, яке навіть не призвело до зміни ціни, на суму до 1,5 млн. євро.

Таким чином, в Німеччині існує багато органів державного регулювання за напрямками діяльності, коли професійні учасники змушені звітувати перед кількома контролюючими органами одночасно. Стосовно для України цей досвід би посилив прозорість фондового ринку нашої країни. Хоча в даний час відбувається формування єдиної системи недержавного регулювання фінансового ринку Європейського Союзу, спрямоване на підвищення ефективності функціонування європейського фондового ринку. Ці зміни взагалі зачіпають і певним чином корегують механізми державного управління ринку цінних паперів країн - членів ЄС [3, с. 129].

Розглянемо регулювання фондового ринку Франції. Основним його органом, що регулює фондовий ринок, є Комісія з біржових операцій (ла комісія де Ор-де-егагіонс Біржа - COB). Комісія є незалежним адміністративним органом, що здійснює нагляд за фондовим ринком. Вона була створена постановою від 28 вересня 1967 за прикладом Комісії з цінних паперів і бірж США. Серед аналогічних європейських інститутів COB є найстарішим. Законами від 2 серпня 1989 і від 2 липня 1996 за ним були закріплені повноваження, які існують і сьогодні.

Закон 1996 року підвищив статус Комісії, зблизивши її певним чином із законодавчим органом: останній тепер бере участь у її формуванні та, крім того, голова COB має право вимагати, щоб його вислухали у фінансових комітетах обох палат парламенту.

Основною метою COB є підтримка конкурентоспроможності ринку, за яким вона здійснює спостереження, і зміцнення кредитоспроможності французького фінансового ринку. Основними принципами діяльності фондового ринку, на досягнення яких

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ: РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

спрямована діяльність СОВ, є прозорість, надійність і справедливість.

До основних функцій СОВ відносяться:

- Захист заощаджень, незалежно від того, чи були ці кошти інвестовані у фінансові інструменти (акції, боргові цінні папери, строкові фінансові інструменти) або вкладені в інші цінності, на придбання яких публічно було оголошено підписку (паї у фондах нерухомості або вкладення в матеріальні цінності);
- Перевірка інвестиційної інформації. СОВ повинна завізувати інформаційні звіти емітентів, які останні зобов'язані публікувати в разі оголошення підписки на цінні папери (допуску до котирувань на біржі, нової емісії, передачі контрольного пакету акцій і т. Д.). СОВ уніфікує форму документів, що складаються емітентом при здійсненні таких операцій, як внесення вкладу до статутного капіталу, злиття компаній. СОВ перевіряє всю надану компаніями інформацію: як публіковану, так і ту, яка офіційно не публікується;
- Забезпечення належного функціонування фінансових ринків.

Комісія визначає положення і правила, обов'язкові для виконання всіма професійними учасниками фондового ринку. Ці правила публікуються в офіційній газеті (Le Journal Officiel) після їх офіційного підтвердження міністром економіки і фінансів.

Крім того, Комісія з біржових операцій консультує по застосуванню видаваних положень, щоб гарантувати всім учасникам ринку максимальну юридичну безпеку.

СОВ володіє фінансовою незалежністю: її бюджет формується за рахунок зборів, які зобов'язані сплачувати всі особи, чия діяльність на ринку регулюється Комісією (в основному це емітенти та інвестиційні інститути).

Якщо інформація, що надається емітентом, неточна, СОВ може, не вдаючись до адміністративних або кримінальних санкцій, для виконання своєї основної функції використовувати наступні методи:

- вимагати від компанії публікації уточнених даних;
- провівши дослідження, зайнятися поширенням серед широкої публіки інформації, яка раніше не була надана емітентом;
- в крайньому випадку, призупинити котирування цінних паперів даного емітента (наприклад, до публікації уточнених даних);
- офіційно оголосити догану, яку Комісія була змушена зробити даним учаснику ринку.

Однією з функцій Комісії є виявлення на ринку ситуацій, не характерних для даного цінного паперу або конкретного ринку, що само по собі може бути ознакою ненормального функціонування ринку або можливих маніпуляцій. Спостереження за фондовим ринком СОВ здійснює за допомогою широкої комп'ютерної мережі.

Голова СОВ має право провести розслідування щодо діяльності емітентів та інших професійних учасників фондового ринку, якщо вважає, що в цьому є необхідність. Як правило, причиною таких розслідувань є різні скарги. СОВ має спеціальний персонал для проведення розслідувань. Ці фахівці вправі отримати доступ до будь-якого службового приміщення; зажадати копії будь-яких документів, які їм необхідні, викликати на допит будь-якої людини, здатного повідомити будь-яку інформацію, під наглядом судді вилучити документацію і проводити обшук, коли справа стосується незаконного використання конфіденційної інформації. При проведенні розслідувань СОВ може також запитувати інформацію у своїх закордонних колег. Після закінчення розслідування Комісія має право накладити санкції, оголосити догану, передати справу в дисциплінарні або судові інстанції для остаточного вирішення або закриття справи.

Для захисту інвесторів СОВ може також вжити таких заходів:

- відкликати ліцензію у професійного учасника фондового ринку;
- запропонувати відшкодувати збиток передплатникам на цінні папери;
- звернутися до суду вищої інстанції з проханням накладити секвестр на кошти, цінні папери або права обвинувачених учасників фондового ринку, або тимчасово їх вилучити, або тимчасово заборонити професійну діяльність цих учасників на ринку цінних паперів.

У 1999 р. СОВ розглянула 2500 заяв зі скаргами. Якщо подана скарга обгрунтована, то застосовуються чотири способи її задоволення: накладення штрафних санкцій; відправлення на розгляд до генерального прокурора (у разі кримінальних порушень); направлення в цивільний суд (якщо компанія згодна відшкодувати збитки) або ж дозвіл справи за обопільною згодою сторін.

При накладенні адміністративних санкцій на розмір штрафів впливає ступінь порушення у взаємозв'язку з об'ємом незаконно одержаного прибутку та інших переваг. Якщо Комісія зафіксує порушення правил, встановлених на біржі, вона має право накладити штраф до 10 млн. фр. або до 10-кратного розміру отриманого прибутку.

У дисциплінарному порядку, наприклад, якщо компанія з довірчого управління цінними паперами не виконує належним чином свої професійні обов'язки, СОВ має право накладити санкції від догани до заборони ведення діяльності по всім послугам, що надаються, або частини з них. Крім того, Комісія може накладити штраф в межах до 5 млн. фр. або ж в 10-кратному розмірі передбачуваного прибутку.

Якщо діяльність учасника ринку цінних паперів суперечить існуючим положенням законодавства або інших нормативних актів і яким-небудь чином ущемляє права інвесторів, то голова СОВ може направити справу на розгляд до Паризького суду вищої інстанції.

В окремих випадках, наприклад, якщо інвестор не задекларував кількісні зміни у своєму портфелі акцій в ту або іншу сторону від порогових значень (5, 10, 20, 33,3, 50, 66,6%), Комісія може звернутися до Торгового суду з проханням тимчасового зупинення права голосу акціонера. Якщо ж СОВ виявила порушення кримінального характеру (біржові махінації, порушення закону про торгівлю товариства і т. Д.), вона може передати справу до прокуратури. У випадку з махінаціями на біржі кримінальні заходи передбачають до двох років ув'язнення і / або штраф від 6 тис. до 10 млн фр. або до 10-кратного розміру отриманого прибутку.

Для досягнення своєї основної мети Комісія з біржових операцій працює в тісній співпраці з професійними організаціями.

Рада з фінансових ринків (Conseil de Марке фінансистів - СМФ) - це професійна організація, що є юридичною особою, яка встановлює загальні правила функціонування фондового ринку. Вона фіксує правила поведінки на ринку компаній, що надають фінансові послуги, і стежить за їх дотриманням. Крім того, Рада схвалює програму діяльності компаній. Її компетенція поширюється на всі операції (за винятком довірчого управління портфелем) як на біржовому, так і на позабіржовому ринку, здійснювані інвестиційними або кредитними організаціями.

Радою з фінансових ринків управляє колегія, що складається з 16 чоловік.

Національна компанія рахункових комісарів (Compagnie Nationale de commissaires AUX Comptes - CNCC) проводить перевірки, завдяки яким СОВ може гарантувати точність інформації про фінансові звіти компаній. За договором, укладеним з СОВ, остання має право вивчати особисті справи комісарів.

У підсумку гарантія точності інформації створює стабільне регулювання всього фінансового ринку країни. Стосовно України, посилення правового законодавства щодо до застосування штрафних санкцій дозволило б вести більш чесну, прозору, а також грамотну гру на фондовій біржі.

Що ж стосується України, оскільки недоліки корпоративного управління та захисту прав акціонерів залишаються однією з головних перешкод для розвитку фондового ринку, займає одне з центральних місць серед завдань інтенсифікації та регулювання фондового ринку країни. Його завдання - усунути існуючі прогалини у сфері корпоративного управління, а також концептуально вирішити проблеми забезпечення інтересів акціонерів, акціонерних товариств (АТ), кредиторів, інвесторів, працівників і держави в цілому. [4, с.9].

До основних завдань щодо державного регулювання та нагляду на фондовому ринку, на наш погляд, необхідно віднести: удосконалення механізмів регулювання фондового ринку; посилення повноваження та відповідальності регулятора; формування порядку саморегулювання на фондовому ринку; забезпечити популяризацію фондового ринку. [1, с. 2].

Для удосконалення механізмів регулювання фондового ринку на наш погляд необхідно:

- розробити та запровадити методики оцінки ризиків, що відповідають міжнародним правилам і стандартам;
- сформувати конкурентний ринок уповноважених рейтингових агентств та посилити регулятивні вимоги до порядку їх діяльності;

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ: РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

- створити системи постійного державного моніторингу виконання фондовими біржами вимог щодо здійснення операцій з цінними паперами в режимі реального часу (он-лайн);

- розробити та прийняти акти законодавства, що забезпечували б ефективну протидію маніпулюванню на ринку цінних паперів.

Щодо посилення повноважень та відповідальності регулятора необхідно забезпечити:

- надання повноважень Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку з метою захисту прав інвесторів звертатись до суду з позовом про зупинення видаткових операцій по банківських рахунках суб'єкта господарювання у разі виявлення ознак правопорушення на ринку цінних паперів;

- надання повноважень Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку при виявленні порушень законодавства під час здійснення реорганізації акціонерних товариств звертатись з позовами до цих акціонерних товариств про відновлення становищ, що існувало до порушення;

- звільнення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від сплати державного мита при подачі заяв (скарг) до суду;

- надання Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку повноважень щодо виявлення осіб, під контролем яких перебувають учасники ринку цінних паперів відповідно до міжнародних стандартів, а також на здійснення систематичних перевірок відомостей щодо таких осіб.

Для удосконалення порядку саморегулювання на фондовому ринку необхідно забезпечити:

- встановлення на законодавчому рівні принципів роботи органів управління СРО;

- встановлення підвідомчості саморегулюючої організації державному регулятору та членам СРО, а також визначення меж і умов відповідальності СРО;

- надання саморегулюючим організаціям додаткових повноважень згідно з вичерпним переліком, зокрема щодо отримання звітності від професійних учасників фондового ринку та їх аналізу, проведення предліцензійної перевірки кандидатів на отримання ліцензії на провадження діяльності на фондовому ринку, погодження рекламних матеріалів професійних учасників тощо.

- формування змісту обов'язкового нормативного забезпечення здійснення саморегулюючими організаціями перевірок дотримання професійними учасниками фондового ринку правил та стандартів професійної діяльності на фондовому ринку;

Для популяризації фондового ринку необхідно:

- запровадити порядок широкого інформування громадян про їх права та можливості на фондовому ринку для інвестування особистих заощаджень;

- розробити та затвердити типові освітні програми для керівників місцевих органів державної влади та органів місцевого самоврядування, акціонерних товариств та потенційних емітентів цінних паперів, громадян;

- запровадити систематичне відображення у засобах масової інформації освітніх та навчальних програм з питань законодавчого регулювання корпоративного управління, прав та обов'язків акціонерів;

- удосконалити систему підготовки спеціалістів, що працюють на ринку цінних паперів.

- визначити цільову аудиторію з метою проведення заходів, спрямованих на пропагування серед заселення умов та порядку участі громадян у здійсненні правочинів на фондовому ринку, а також розробити методичні рекомендації

щодо проведення заходів для кожної з цільових груп;

- провести соціологічне опитування та відповідний аналіз отриманих даних з метою виявлення причин відсутності довіри широких верств населення до фондового ринку;

- забезпечити підготовку і видання спеціального популярного видання про функціонування фондового ринку (абетка) та розповсюдження його через бібліотеки;

- забезпечити створення спеціальної Веб-сторінки - порталу з питань фондового ринку (про роботу інституційних інвесторів, як купити або продати цінний папір, як отримати дивіденди та ін.).

Таким чином підводячи підсумок усьому вище сказаному, можна зробити висновок, що деякі механізми регулювання країн з розвинутим фондовим ринком можна використовувати Україні, але для початку треба вирішити ряд питань, які представлені вище.

СПИСОК ИСТОЧНИКОВ:

6. Павлов В.І., Кривов'язюк І.В., Цінні папери в Україні. Навчальний посібник. Київ, Кондор, 2008. – 400с.

7. Румянцева З. Вдосконалення законодавства фондового ринку України / З. Румянцева // Цінні папери України - 2009 - № 4 - С. 9.

8. Рубцов Б.Б. Зарубежные фондовые рынки: инструменты, структура, механизм функционирования/ Б.Б. Рубцов. — М.: Инфра – М, 1996. — 304 с.

9. Савицька О.І., Фурсова А.А. Проблеми та перспективи розвитку фондового ринку України / О.І. Савицька, А.А. Фурсова // Економіка і регіон. – 2010. - № 2. – С. 136-138.

РЕЗЮМЕ

У статті розглянуті механізми регулювання фондового ринку країн з розвинутою економікою, а також запропоновані заходи щодо удосконалення регулювання та нагляду на фондовому ринку України.

Ключові слова: фондовий ринок, державне регулювання, механізм регулювання, Державна комісія, цінні папери.

РЕЗЮМЕ

В статье рассмотрены механизмы регулирования фондового рынка стран с развитой экономикой, а также предложены меры по совершенствованию регулирования и надзора на фондовом рынке Украины.

Ключевые слова: фондовый рынок, государственное регулирование, механизм регулирования, Государственная комиссия, ценные бумаги.

SUMMARY

The article describes the mechanisms of regulation of the stock market developed economies, and proposed measures to improve the regulation and supervision of the stock market of Ukraine.

Keywords: stock market, government regulation, regulatory mechanism, State commission, stock paper

УСТЕЦКИЙ КРАЙ КАК ВАЖНАЯ ПРОМЫШЛЕННАЯ ОБЛАСТЬ ЧЕШСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

Радвановский З., Университет имени Яна Евангелиста Пуркине в Усти-на-Лабе, Чешская Республика

Устецкий край расположен на северо-западе Чешской Республики. Северо-западная граница является также границей с Федеративной Республикой Германия и федеральной землей Саксония. На северо-востоке Устецкий край граничит с Либерецким краем, на западе с Карловарским и небольшой частью Пльзеньского края, а на юго-востоке со Среднечешским краем.

Устецкий край выделяется своей разнообразностью, как с точки зрения природных условий, так и со стороны экономической структуры, плотности населения и состояния окружающей среды. Экономическое значение региона исторически основано на минеральных богатствах, особенно крупных месторождениях бурого угля, которые лежат близко к поверхности. Буроугольный бассейн находится под